

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL III.

„Gazeta” ieșe în fiecare zi
Abonamente pentru Austria-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu d. u. și în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 155.

Brașov, Mercuri 12 (24) Iulie

1889.

Brașov, 11 Iulie.

Trebuie să revenim adă ciuda-
tului comunicat al ofi-
ciosei „Corespondențe de Pesta”
privitor la atitudinea unor preoți
români în procesul din Sătmar.

Precum am arătat în nume-
rul de Duminecă, organul ofi-
cios de ungurească, organ, că „cel
mai însemnat moment, ce l'a
scos la ivelă procesul din Săt-
mar au fost mărturisirile unor
preoți de confesiune greco-catolică
și greco-orientală.” Etă ce scrie
„Corespondența de Pesta” des-
pre ei:

„Un șovinism ore-care de
colore română-națională se mani-
festă la această bravă omuți, cari
însă în adevăr nu sunt destoi-
nici de a exercita înșiși asupra
credincioșilor de sub păstoria
lor o influență atât de pernicioasă,
cum li-s'a fost atribuită lor
și modelului lor Lucaciu. Cu toate
aceste purtări de preoțime
române de dincă de dincolo
de muntele Craiului reclamă de-
plina atențiune a cercurilor nos-
tre competente. Nu ne îndoi-
m că guvernul nostru va veghea
cu băgare de seamă; el se va în-
griji de sigur, ca organele de
stat și comunale să se exerciteze
în mod conștient controlul
lor și se scie fi nu numai „sva-
viter in modo”, ci și „fortiter in
re”. Asemenea clerul înalt, care
conduce preoțimea română infe-
rioră, în frunte cu episcopii, va
fi conștient de datoria sa și va în-
griji, ca domni preoți se și vedă
de treburile lor preoțesci și se
satisfacă înaltei lor chemări.”

Cetitorii noștri cunosc adă în
detaliu mărturisirile ce le-au fă-
cut preoții români din vorbă în-
aintea tribunalului din Sătmar.
Ei vor ști prin urmare destul
de bine ce va să dică, când ofi-
ciosii guvernului le impută ace-

torii preoți „un ore-care șovinism
național român” și când pre-
tind, că de-o parte guvernul cu
organele de stat și comunale, ér
de altă parte clerul înalt român,
în frunte cu episcopii, se
veghieze asupra purtării preoțime
române.

Nu e lucru ciudaț și de risă
decă cei mai încarnați șoviniști
unguri, vin și acasă acum pe
preoții români, cari au figurat
în procesul din Sătmar, că fac
șovinism național român?

Și prin ce și-au manifestat
preoții sătmăreni și sãlăgeni acest
șovinism, asupra căruia se cere
ca să veghieze guvernul cu or-
ganele lui? Înființat au vr'o socie-
tate pentru românizarea Unguri-
lor din acele ținuturi, ori cel
puțin un asil de copii cu ace-
stă scop?

N'au făcut preoții din ces-
tiune nimic mai mult, decât
s'au dat înaintea tribunalului ca
ceea ce sunt, ca Români, și au
cerut să li se respecte dreptul
de limbă în puterea legilor.

Imprejurarea însă, că au fă-
cut acesta, cu toate că ar fi pu-
tut să răspundă și unguresce la
întrebările judecătorilor ungi,
li se ia în nume de rău. Etă de
ce li se impută, că au făcut șo-
vinism național român.

Departa a mai ajuns șovinismul
celor dela putere decă nu
mai pot suferi nici exercitarea
drepturilor celor mai elemen-
tare cetățenesci și decă și în
acesta vedă un pericol!

Până acuma aveam altă idee
despre ceea ce va să dică șovinism,
adă ne spun oficioșii ungi, că
și exercitarea unui drept este un
„ore-care” șovinism. Ce să mai
dicem atunci noi despre aceia,
cari nu și vedă berna în ochiul
lor?

Dér fiindcă e vorba aici de

controlul statului, de aceea ca
guvernul cu organele lui să fiă
„fortiter in re”, și fiindcă se ape-
leză indirect și la clerul înalt
român ca să le vină în ajutor
la exercitarea acestui control a-
supra purtării preoțime române,
avem cauze a bănu, că adă
mâne se vor face din nou pre-
siuni asupra căpeteniilor nos-
tre bisericesci, cu scop de a combate
în germene „șovinismul național
român”, care pretinde respecta-
rea dreptului limbii române.

Prevenim dér din parte-ne pe
clerul nostru înalt și în speci-
al pe Archierii noștri ca, ivin-
du-se acestă casă, să fiă pregătiți
a da celor, cari în îngâmfarea și
cutezarea lor voesc să se facă
tutori și peste drepturile cetățe-
nesci ale preoțime române, a le
da, dicem, răspunsul ce li-se cu-
vine.

DIN AFARĂ

Ocuparea Serbiei. Alianța triplă.

„Temps” din Paris publică o tele-
gramă, ce a primit-o din Viena și în
care se dice, că aci s'a ținut un
consiliu al coronei, în care s'a discutat
cesiunea ocupării Serbiei de către Austria.
Ministrul de război ar fi declarat, că
pentru acestă scop ar sta gata două
corpuri de armată. Dér cei din Viena
voesc să aștepte, până ce regele Milan
va adresa guvernului austriac invitarea
d'a interveni în Serbia.

„N. fr. Presse” dice, că nici împé-
ratorul, nici arhiducele Albrecht, nici
ministrul de război nu sunt în Viena,
ca să fi putut ține un consiliu; se
miră decă de scirea fôiei franceze. Nu
mai puțin se miră de scirea fôiei ger-
mane „Kreuzzeitung”, care susține, că
presa liberală vieneză subminază alianța
triplă și lucră cu irredentiștii Italiei în
favore Francei.

Plecarea Papei din Roma.

Foile franceze au publicat o tele-
gramă din Sevilla, ce se dice că a tri-

mis'o primăria de acolo Papei, spre a-i
arăta, că municipalitatea și-a exprimat
unanim dorința, d'a și muta Papa reșe-
dința în acel oraș. Papa a fost miș-
cat de această iubire fișcă și prin car-
dinalul Rampollo i-a trimis municipalității
binecuvântarea sa.

„Riforma” din Roma dice, că plecarea
Papei din Roma n'ar avea nici un te-
meiu. Amenințarea cu plecarea e un
mijloc de a spăria, dér Italia nu și va
perde liniștea, căci ea nu i-a dat Papei
prilegiu de a pleca și nici urmările
n'ar fi pentru Italia atât de funeste,
precum se speră. Negresită — dice fôia
italiană, — nu va lipsi vre-o putere, d'a
împinge, precum se și vorbește, pe cei
din Vatican pe această cale, pentru a
pregăti Italiei perplexități. Nefolosința
astorfel de silințe însă e dovedită prin
istoria. Fôia amintesc fuga lui Piu IX
și întorcerea lui sprijinită de patru ar-
mate, amintesc mai departe războiele
din 1859 și 1860 și pe cele dela 1866 și
1870, prin care Italia s'a reconstituit,
și întrebă, cum s'ar pute renoi o ast-
fel de încercare? „Italia, dice „Riforma”
ar ține singură piept în contra oricărei
încercări de acestă fel, dér o astfel
de încercare ar fi semnalul unui răs-
calt general. Decă așaderă Italia n'a
dat nici un prilegiu de a pleca Papa,
atunci ideea, de a readuce pe Papa cu
armele, spre a reînființa dominațiunea
lumescă și a distruge unitatea Italiei, ar
întâmpina greutăți neînvingibile, ca nică-
dată până acum.”

Măsurile militare în Olanda.

Statările generale olandeze au primit
cu mare majoritate de voturi o propu-
nere a guvernului, d'a se ține sub steg
contingentului anului 1884, pentru ca în
casă de nevoie să dispună de șase con-
tingente de câte 11,000 omeni (66,000).
În motivarea acestei măsuri se dice că
hotărârea din vorbă s'a luat în cauza
impregiurărilor extra-ordinare, în care se
află în continuu Europa, permițând
constituțiunea a se ține sub steguri un
ori mai multe contingente peste nume-
rul normal de cinci, decă e nevoie.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(2) CONȘTIINȚA LATINITĂȚII ÎNȚRE ROMÂNII DIN SECOLUL TRECUȚI.

Conferință rostită la Ateneu de d-nul V. A. Urechia.
(Urmare.)

Sunt câți-va ani, la Iași se mani-
festă doctrina umanitarismului, deghizată
sub altă nume, acelu de: „Cosmopolitism”,
ca opusă patriotismului.

Contra acestui cosmopolitism, care
nu servește decât totu interesele po-
porelor, a răscolit mar, s'au ridicat în
Ateneu voci cu drag ascultate. Ami-
cul meu, d-lu Palade, v'a spus altă-
dată, ce este cosmopolitismul și v'a fă-
cut a înțelege adevăratul patriotism.

Despre cosmopolitism eu voi
dice, numai în trecăt, cu J. J. Rous-
seau: „Défiez-vous de ces cosmopolites qui
vont chercher au loin dans leurs livres des
devoirs qu'ils dédaignent de remplir chez
eux!” (Aplause.)

Înțeles'amă cu toții, guvernați și
guvernanți, această mare idee directivă
a ființei nămului nostru?

Eu nu mă încumetă a răspunde.

Ceea-ce ști și pot spune este, că e tim-
pul să ne dăm seamă de pericol!

Când lumea imensă slavă ne atrage
prin sute de moduri și mai ales prin
latura comună, Religiumea; când lumea
germană este, prin împregiurările nos-
tre interne, ca și prin cultura ei, facla, în care
se ard musculițele imprudente, așa cred
eu, că nu e vorbă de clacă aceea, care
ne va spune în toate zilele, să ne men-
ținem osebii de nămurile vecine și mari,
prin deșteptata conștiință a originilor
nos-
tre. (Slave de aplause.)

O! Voi muri măreți ai acestei săli,
reperutați din generațiune în genera-
țiune această măntuitoare idee directivă:
„Să rămănem Români!” (Lungi și repe-
țite aplause.)

Acestă idee directivă nu este nă-
scută de er și de astăzi. Nu este ea o
armă de luptă între partide; nu este ea
o baterie, cu care vizăm în cutare influ-
ență esternă, ca să favorisăm pe ce-
laltă. Ideile nos-
tre directive nu sunt, v'o
spun dinainte, scara de ajuns la pu-
tate, nici chiar o reclamă electorală
pentru un șcaun de senator ori de
deputat. (Paritate.)

Vai de poporul, în fruntea căruia se
succedă omeni, fără o statornică și, obștește
admisă, idee directivă! (Aplause.)

Istoria unor asemenea popore nu
va intra, în totu cazul, în cadrul stu-
diilor Ateneului.

Ideea noastră directivă nu este o nă-
scocire nouă, repetă, ci o luminată și conș-
tientă învățătură dăla moși și strămoși.

Era nouă pôte să ne dea, ori să ne
promită ori și ce bunuri... Dela era ve-
chid putem însă învăța a spune mare-
lor rase europene că:

„Suntem Români!
„Suntem Latini!”

Acesta este strigătul de recunoș-
cere al heraldilor nămului nostru din
secol în secol. (Repețite Aplause.)

Puneți urechea la glasurile confuze,
abia înțelese încă ale celui mai depăr-
tat trecut al nămului nostru; ce
auziți?

Auziți pe porcarul Curcubeta pro-
clamându-se de împărat al Romanilor
în luptă cu celălalt nămur eteroetnic.

Decă d-nul N. Ionescu ne șoetmbo-
navia, Dumineca trecută, cu talentul
său mare avea să vă spună ce deșteptat

conștiință a nămului latin era în Asa-
ni. Chiar atunci, când înțelepta preve-
dere politică, — ce păcat că nu o avem
și adă! — apropiă pe Români de Bul-
gar și din această apropiere rezultă în
două rânduri, regate mari, Românul nu
înceta d'a înțelege și d'a afirma eteroetnia
lui față cu aliații lui politici.

Ioanișiu, imperatorul Româno-Bul-
garilor, proclama în scrisorile lui către
Papa nealteratul sânge latin, ce curge
în vinele române. El se proclamă ade-
văratul urmaș al imperatorilor de Ră-
sărit... Deși de aceeași religione cu
Grecii, Asanii ne arată, că ideea națio-
nală era la ei mai puternică decât chiar
religiumea. (Aplause.)

Să învățăm dela ei acestă lucru
măntuitor.

Suntă nouă afirmațiuni ale latinită-
ței nos-
tre, așa dișele descălecri de mai
apoi, din Țera-Muntenescă și din Moldova.

Au Bogdan Dragoșu, au Radu-
Negru sau cine va fi fost, nu au destul
pământ în Ardél, în Ungaria? De ce
vin decă oșe de munți? Dorința de o
completeză oșebire de alte nămur stră-
ine, de o desvoltare pur latină, românescă,
a ocașionat aceste descălecri sau No-

Înainte de a se vota propunerea aceasta, ministrul de război a dat deputaților în ședință secretă lămuriri, din care staturile generale se se convingă, ca s'au luat toate măsurile d'a se pute apăra la nevoia neutralitatea.

Turcia și alianța triplă.

Diarele germane își dau totă silită să facă pe Turcia a se alătura la alianța triplă. Ele dicu, că în cel mai apropiat război Turcia trebuie să se decidă pentru o parte ori să peră, și fiindcă năsuința ei naturală este de a-și repara dauna din 1878, e cu neputință să se alătore la Rusia. „In casu de război, dice „Vossische Ztg“ într'un articol, această coalițiune, alăturarea Turciei la alianța triplă, va fi fără îndoieală faptu. Dora oficer german și reorganizată armata turcescă și fabrică germane de arme îi furnizează nouele pusei“.

Fortificațiile Belgiei.

Foia comercială din Anvers spune, că generalul a înănatu ministru-lui belgianu de război planuri și proiecte pentru neamănata întregire a fortificațiilor Anversului. Cheltuelile voru fi de 30 milioane franci.

Continuarea raportului

in procesul părintelui Lucaciu.

Sătmăru, 13 Iulie 1889.

(Urmare.)

Înainte de ce ar depune martorii jurământul, se ridică procurorul Böszörményi și dice: MI-am făcut deja motiunile față cu martorii, acuma voiescu să reflectezu la martorii însinuși de d-lu acusat, Dr. Vasiliu Lucaciu.

Înainte de toate protestezu în contra prestării jurământului din partea lui Ion Costin și Gavrilu Barbulu, cari ambii sunt cumnații acusatului; în contra lui Costin Ioan încă și din acelu motiv, că densusul este unu dintre aceia, cari au compus protocolul.

Față cu Nicolau Lupan și în contra depunerii jurământului din parte-i am aceeași excepțiune, ca în contra d-lui Costin, elu a fasonat, că densusul a scrisu protocolul în totă estensiunea sa, prin urmare nu se pôte admite la jurământu; mai încolo a disu, mi-se pare, că numai icu și colo l'a înțelesu pe oratoru.

Alexiu Popu a disu, că vorbirea lui Lucaciu a fostu „epocală“, adecă atât de memorabilă, ca totdeuna se-și aduc aminte de ea; martorul însu nu scie reproduce nimic din acea vorbire, prin urmare nu se pôte admite la jurământu.

Vasiliu Babanu e sub imediata influință a acusatului, deorece e dascalu în Șişest și așa nicu că ar îndrăsi să facă fasiuni agravate în contra preotului seu atotu-puternicu, prin urmare nu se pôte admite la jurământu.

Berinde Alexie a disu, că densusul, deși propune în toate dille din catechismu, totuși nu e în stare să citeze din elu, prin urmare nu-și aduce aminte de

vorbirea d-lui Lucaciu și așa nu se pôte admite la jurământu.

Popu Ioan numai la o parte a vorbirei lui Lucaciu a fostu de față, acusatul însu a vorbitu mai bine de 1 1/2 ora, prin urmare cunoscința acestuia e puțină și defectuoasă, și așa nu-lu pôte admite la jurământu.

Andreca Danilu a disu, că totă vorbirea lui Lucaciu a fostu o sfântă drăpătate, și totuși nu ne scie cita nimica; nu se pôte prin urmare admite la jurământu; nu, mai ales și pentru aceea, că fasiunile făcute înainte judelei investigatoru aici le retrage.

George Farkas numai atata a priceputu bine, câtă ni-a predat aici; acesta însu e prea puțin, nu se pôte prin urmare admite la jurământu, nu acum și din acelu motiv, că partea aceea a fasiunii lui, unde dice, că Liptak nu a fost mereu de față și nu a ascultat vorbirea lui Lucaciu, și așa convine cu mărturisirea acestuia.

Ioan Murgu și Chirilă Brebanu încă au fasonat puțin, ergo nu se pôte admite la jurământu.

Dobay Janos odată dice, că scie românesce, altă-dată că nu, (a disu, că nu scie limba cultă), prin urmare este dubiu ca să fi priceputu vorbirea; ori cum ar jura, subversază posibilitatea jurământului falsu.

Trifu Grigorie și Budu Onuș, a căroru fasiune convine cu mărturisirea lui Liptak, încă nu se pôte admite la jurământu.

Mai departe Avramu Brebanu, Nicolau Lupan, Ioan Costin, Atanasiu Lupan, Alexie Popu, Vasiliu Babanu, Gavrilu Barbulu, Ioan Popu, Alexiu Berinde a declarat solemn, că ei în toate consensescu cu vorbirea lui Vasiliu Lucaciu, pe care o subscriu și o primesc de a lor, cu care consensescu totdeuna. Prin acestea nu dicu, Onor. Tribunalu, că vorbirea încriminată a domnului Lucaciu se fia păcătoasă, au recunoscutu însă densusi, că sunt pătași urei și sēmțimentelor dușmănoase ale acusatului, ce le nutresce acesta față cu rassa maghiară.

Mai departe totă acestia s'au identificat deplin cu d. Lucaciu în această cestiune politică prea delicată, e der afară de totă îndoieala, că aru dori să-lu scotă pe ortacul lor de sub mână pedepsitoare a legii. Aceste consideranțe mi-se pare voru fi de ajunsu, ca On. Tribunalu să nu-i admită pe numiții martori la jurământu.

Din parte-mi declar, că cu depunerea jurământului martorilor neescepționari de mine consideru ca finită procedura pentru constatarea faptelor. Alt-cum numai cetirea în traducerea autentică de protocolului originalu alu conferinței, sub-asternutude d-lu protop. Bilțu, o mai ceru.

Preș.: D-lu procuror încă eră a cerutu jurarea martorului Pap Zsiga și a soților sei, astăci a cerutu să fia jurăți ceilalți, er jurământul martorilor apărării să fia respinsu. Are d-lu avocat a face vre-o observare la acestea?

Coroianu: Înainte de toate reflectezu la propunerea de eră a d-lui procuror, care stă din 2 părți: una din sancționarea fasiune unui martor mortu, alta din jurarea martorilor numiți cu Pap Zsiga.

Cumcă sancționarea mărturie morțe nu pôte se obvină, nicu că mă îndoiescu; er decă vomu considera puțin numai pe acești patru din urmă și basa, pe care s'a făcutu acuzarea, va păre evidentu motivul ce interdice acestu jurământu. Decu în contra jurământului lui Pap Zsiga, Liptak Jozsef, părintele și Liptak Jozsef fiulu, Mostis Jozsef și Róth Mátyás, sərbătorește protestezu.

Motivele mi sunt următoarele: S'a insinuat Onoratului Tribunalu o acuzare, pe care acești citați o au subscriu. În decursul acestei pertractări prin fasiunile mai a tuturor martorilor s'au nimicit și distrus toate momentele și părțile acelei acuzări, aș pôte să arăt acestu acum, der imi susțin dreptul pentru apărarea generală. Acum numai acele argumente și observări le-oiu espune, cari ne silescu să-i reținem pe acestia dela jurământu, din motivul, ca să nu-i lăsăm să jure falsu.

Ecă, on. tribunalu, fasiunile martorilor, cari au subscriu acea acuzare, nu pôte servi ca dovadă nicu măcaru într'o simplă împrejurare. Acești martori, fără să fi fostu încredințați de cineva ca ei să fia apărătorii intereselor statului, ce cade în sfera și datorița poliției, care a și participat la acea conferință; acești martori dicu, cu vătămarea seu mai puțin ignorarea oficiului polițienesc, subscriu și prezintă tribunalului o acuzare, plină cu cele mai urite și nedrepte încriminațiuni, cari însă în cursul acestei pertractări lungi toate s'au dovedid ca nedrepte în părțile lor cele mai esențiale. Onoratulu tribunalu, decă vré să judece drept și justu — de ceea-ce nicu unu momentu nu dubitez — acuzarea totă se nimicesce și acusatulu trebuie să-și capete satisfacțiunea sa. Ce e însă cu acuzatorii? Acuzarea lor devine calumnia și ei, cei mai păcătoși calumniatori, etă pentru ce se sforțază, etă pentru ce se legă morțișu de acuzările și fasiunile lor. Au frica pedepsei, ce cade asupra calumniatorilor.

Potu să arăt, că sunt și interesați, der alt-cum nicu nu-i ținu atât de însemnați, ca să li se pôtă atribui vre-o greutate.

Eu' să-i privim însă din altu punctu de vedere; să-i vedem și din altă latură, și vomu vedé, de exemplu, pe Pap Zsiga în colorea cea mai respingătoare. Față cu acestu nefericitu cu documente se pôte adeveri, că s'au fostu intentati în contra-i cercetării disciplinare, criminale și altele, pentru abusu cu oficiu, dilapidare de bani publici, falsificare de cambii și alte păcate comise în oficiu și afară din oficiu. Este prin urmare unu om de mult și grozavu de pătat. Și pe acestu om d-lu procuror ilu recomandă pentru jurământu! Mi-e datorița să-i ajutu onoratulu tribunalu să oprască calea, ce ar duce pe unu nefericitu la păcatul jurământului strămbu. Mi-e datorița să arăt, că Pap Zsiga din considerațiuni sociale și morale e rușinea, pata societății, unu gunoiu aruncat și desconsiderat de mult de societăți. (Era ceva nu numai în pronunția, ci și în gestul, cu care își însoția d. avocat cuvințele acestea nimicitore. Efectulu nu se pôte descrie; publiculu fără voia arunca privirile cele mai desconsiderătoare și condamnătoare asupra acuzatorului,

asupra căruia arată avocatulu cu mână dreptă cu disprețulu cel mai jalnicu pe față. Iritățiunea judecătorii nu și-o mai puteau ascunde. Pe unu astfel de individ tribunallu nu-lu va lăsa la jurământu.)

Preș.: Acestea sunt cuvinte grele, d-le avocat și...

Coroianu: Mă rog de on. tribunalu să mă lase să-mi terminu observările și să nu fiu întreruptu. E de mare însemnătate acestu lucru, căci onora, viitorulu și libertatea unui cetățenu, pe cât de considerat prin pozițiune, pe atât de onorat și de omenia, este pe tapetu, și se aruncă în risicul unui jocu atât de neprecugetat. Aceste ctenodii scumpe ale clientului meu nu se pôte și nu e iertat să se atace de atari individi, cari de mult s'au desbrăcatu de ele, și cari Dumnezu scie din ce interese o facu. Am aici trei documente, cari arată, că Pap Zsiga a umblat după martori și și-a căutat omeni, soți lângă sine; alte două documente lu dau pe față, ca pe cel mai păcătoș și condamnabil în oficiulu seu, er acesta ilu face de scărba societății. Acestu documentu în care societatea se pronocă, ca să se ferescă de această cangrenă, e subscriu de 29 cetățeni de omenia și nu Români, ci Unguri cu subscrierea lor propriă. Acești omeni, acești cetățeni, cari de signu au avut multe ocașuni a-lu cunoșce, ilu numescu lăpădatură, gozulu societății, individulu cel mai timbrat, de care să se ferescă totu omul de omenia. Le prezentez onoratulu tribunalu, și mă rog să se cetescă.

Preș.: Aceste sentințe numai atunci ar avé valore și putere nimicitore pentru martoru, decă ar fi sentințe de judecătorie. D-lu avocat prea multe a disu și multe și-a permis pe conta onorei martorului, și nu și-a adus aminte, că decă nu se pôte acelea documenta, cade în greșala calumniei, și că calumniatul va pute să-și vindice apărarea legii pentru onora sa vătămată. Documentele citate nu permitu să se cetescă, nu le primescu și le resping.

Coroianu: Ferescă Dumnezu, ca eu în acestu loc să vătăm pe cineva seu să-i detragu cuiva. Eu mi cunosc prea bine pozițiunea și drepturile săi cerulu ce mi-lu dă și prescrie legea. I-a plăcutu a greși d-lui președinte, și a uitat, că eu în acestu loc sfântu, ce-lu ocupu, ca apărătoru, nu pôte să comitu calumnia. În acestu locu am dreptulu să mă folosescu de toate documentele, cari potu să lumineze câtu de puțin o latură seu alta a lucrului. Eu nu afirm, că Pap Zsiga e unu om de nimica, ci se afirmă într'unu documentu, într'unu atestat, și-mi pare rău, că d-lu președinte nu are voia să permită cetirea lui. Să se cetescă, mă rog, cu acesta apoi și celelalte documente, ca să se scie cine e acestu domn susținutu în oficiu administrativu, cu care stămă față.

Judele Viski: Să nu insiste d-lu apărătoru, ca să se cetescă în publicu documentele amintite, și din parte-mi propun, ca să se ia numai între scrisorile și actele procesului.

Tribinallu primesce acesta și d-lu avocat predă trei documente, pe cari le și cetescu tribunallu cu mare sațiu. (Va urma.)

vac plantationes. Nu este adevărat, că persecuțiunile religiei ce suferiau Români dela Unguri au determinat aceste *Novae plantationes*. Persecuțiunile religioase dela catolici? Der una din cele mai antice biserici zidite de Radu Negru a fostu o biserică catolică. Și domnii Moldovei, dela Lasca și urmașii lui, ținu casă forte bună cu Papa și permitu înființarea de biserici și episcopii catolică în Moldova.... Nu de influențele catolicismului se temeau domni noștri vechi, ci de amestecul numai în dezvoltarea națiunii lor, a vecinilor puternici....

Turnați ore odată untu-de-lemn și încetul în apa unei candelu? La ori-ce distanță cade picătura de ulei, ea caută picătura anterioră cădută... Aceste picături se atrag și pare că cu unu adevărat entuziasm se unescu toate la unu locu...

Așa fenomen observă istoricul în Candela nestinsă de viscole a Românilor...

Român atrage pe Român și se nascu Principatele. (Lungu aplause.)

Și procesura va continua sub ochiul

și mâna lui Dumnezu!... (Re'noite a plause.)

Cui se datorește acestu fenomen? Deșteptatei consciințe a naționalității, a latinității nămulu nostru.

Ba atât era de puternică legătura etnică din națiunea română, în secolii trecuți, că în sinul ei se topescu, ca în alambicul metalicu, cel mai resistentu la vătoreja jarului, — ori-ce alte elemente eteroetnice se insinua în cuprinsul teritoriului statelor libere române.

Documentat'am acesta cu lucrarea mea despre „Slobodii“.

Unde sunt astăci acei omeni de toate nămurile, colonizați în ambele țări române? Aceste elemente eteroetnice la estrem s'au asimilat, s'au contopit în marele totu românesc, grația putericei sale *agregări naționale* deplinu consciente.

În prima mea conferință, la vechiulu Ateneu, — vai! sunt acum 24 de ani (5 Februarie, 1865), am spus eu secretulu acestui mare fenomen.

Factorulu celu mai puternicu, cel

mai vechiu alu naționalității române a fostu *femeia română, mama română*. (Aplause.)

Da, meșterulu Manole nu a aflat altu mijlocu de a întări zidurile Curței de Argeșu, decâtu încastrându în ele o *femeie*.

Chiar *Ateneulu* nostru, acestu *palatu*, nu l'a pututu ridica, cu totă stăruința ce a pus d-lu Esarcu, decâtu în ziua, când a zidit murei acestui templu pe inimi de *femei*...

Ce? nu credeți?... Întrebați pe d-lu Esarcu; d-lui vè va spune cum a furat acele inimi pentru *Ateneu* și cum din ziua când avu asiguratu concursulu femei române, din acea zi d-lui avu bani, avu putere să mērgă zidirea în spor. (Aplause.)

După *femeia română*, cine contribu mai multu la neîncetata dezvoltare a consciinței noastre naționale, fū *Biserica*.

Istoria nu este nicu deistă nicu atee. Istoria Românilor nu pôte nega, ce a câștigat națiunea dela *Biserica*, ori ce a pierdut prin ea. Decă, pentru unu motivu ori altulu, biserica a întârziat

dezvoltarea limbei române scrise, în favoarea Slavonei, der atunci nepericuloasă Românisimului, der utilă în lupta contra vecinilor mari catolici, totu biserica a scris și tipărit în secolul al XV-lea, al XVI-lea și al XVII-lea primele cărți în limba românească. — Lupta bisericei de mai apoi contra Grecilor, pregăti revoluțiunea, care salvă țările de Fanarioți.

Negreșitu, alătura cu biserica, și sincronisticu cu acțiunea minunată a *mamei române*, a mai contribuit și altu puternicu factoru: *instrucțiunea*.

Mai înainte de toate, împrejurarea, că la Unguri și la Poloni limba cea oficială era cea latină, scutesce pe Români dela influențe culturale de altă limbă. De aci vine, că prima scriere profană a Românilor, este unu letopisețu *latinescu*.

Școlile polone însă, avură celu mai determinat rol în evoluțiunea noastră culturală și în *direcțiunea noastră etnică*.

Iagelonii, fondându universitatea dela Cracovia, ea deveni unu focaru

SCRIRILE PILEI.

Carmen Sylva. Povestea *Cântecului*, scrisă de cunoscuta autore Carmen Sylva, după câtă se află, se traduce actualmente în 15 limbi, între cari și Volapük.

Artista română Hartularu. Diarul „Le Matin” aduce scirea, că d-na Darclee (Hartularu), care a cântat rolul Julietei la Operă, a părăsit Parisul, spre a merge la Petersburg, unde e angajată pentru o lună. Se va întorce apoi la Paris și va lua din nou la Nizza, unde are un angajament pentru mai multe luni.

D-lu Zaharia Stoianof, președintele adunării deputaților din Bulgaria, a trimis d-lui Tache Ionescu o scrisoare, prin care îi pune la cale să se întorcă în țară, pe care d-sa le-a pronunțat la banchetul d-lui Assaki.

Soția credincioasă. O stranie petiție a primită în zilele acestea curia din Pesta. Fostul finanț Alexiu Henter, care a fost condamnat de tribunalul din Sigetul Marmatiei la trei luni temniță, roga curia ca, luând în considerare starea lui bolnăvicioasă, să facă pedepsa în temniță soția sa, care se bucură de cea mai bună sănătate în lume! La petiție era alăturată și o declarație a soției lui Henter, că e gata a face ea pedepsa în locul lui. Curia însă n'a putut admite, ca vrednica soție să aducă această jertfă.

Clarinetu viu. În Pesta se produce acum un bățu de 12 ani din comitatul Neogradu, anume Michailu Melo, care cântă fără instrumentu ca cu clarinetul, nefiind în stare să cânte ca un omu.

Corespondența „Gaz. Trans.”

Clușiu, în 8 Iuliu 1889.

Tantum quod iustum et aequum! Despre profesorul Victoru Rusu de aici, — pe care l'au atacat pe furișu ziua mare elevii săi de mare speranță: Iakaby Mozes, Bessenvei Boldizsar, Inzefy Samu, Leowei Leo și Molnar Karoly fără nici o cauză, fiind-că estu timpu pe nimenea n'a secundat, ținându-se numai strictu de instrucțiunile ministeriale prescise, cugetând că mai bine să solicite și să constringă pe căile legale pe elevii săi neglijenți ori târșii, să învețe, decâtu ca la finea anului să fiă necesitată a'i secunda, — pressa ungerescă a ucinat zilele trecute din pene răutăcioase o mulțime de neadevăruri.

Adevărul, ca lumina soarelui, în totă afacerea acesta e numai atata, că respectivul profesor, fiindu unul din-

caldu de cultură românească și cu direcțiune latină.

Renascerea italiană, atrăgându atențiunea lumii asupra învățătorilor și literaților italieni, universitatea polonă se grăbi a chiama, ca profesori numeroși Italiani.

În școlile jesuitice, școle numeroase și puternice, de asemenea venira mulți profesori din Italia.

Acastă impregiurare puse în contact pe Moldoveni cu Italianii... Imi inchipescu pe unu Gr. Urechiu, pe Mironu și Veleico Costinu, grăindu românește la aceste școli, cu alți Moldoveni.

Profesorii italieni audu o vorbă ce semena cu limba loră proprie. Atențiunea loră e deșteptată și apoi la rândul loră deșteptă pe Urechiu, pe Costinu asupra indentității de origine a Românilor cu Italianii.

Chiar și mai târșiu Mironu Costinu iubă se stea la vorbă cu unu episcopu catolicu din țeră pentru că era Italianu și căci îi grăia și-lu entusiasma despre latinitatea originelor Românilor.

„Revista literară.” (Va urma.)

tre cei mai conșciențioși și diligenți, și voindu să vedă și sporiu după atata labore pusă în instruarea și educarea elevilor săi nemulțamitori, a trebuit să procedă conformu instrucțiunilor contra celorlă ce nu voiau să învețe cu deosebire limba germană, mai vartosu dela demonstrațiunile absurde de „abzug nemet!” ce au fost și pe aici pe stradele capitalei „Kulturregylet”-ului transilvan, și așa pe lângă câteva agitări și conjurări clandestine a ajunsu a fi împroșcatu cu petri etc., dreptu remunerațiune șovinistică, pentru-că în decursu de 18 ani de oficiu solicitu a dată atăția docenți bunu patriei.

De altmintrelea pe aici toți suntu convinși (primo loco însuși conșiliulu directoriu și profesorii acelu institutu), căți filu cunoscă mai deaprobe pe profesorul Rusu, ca pe unu modelu de diligență și punctualitate, că după unu oficiu conșciențiosu și labore de 18 ani pe terenulu instrucțiunei patriei, nu merită astfelu de tractare neumană, să nu dicu barbară... deși e Român, nici transferare injustă, cum scrie o fôia kossuthistă, ci promovare, de mai este dreptate și pentru Românii în această țeră.

Vederemo.

Programa gimnasului român din Beiușu.

În tipografia „Aurora” din Gherla a eșitu de sub tiparu Programa gimnasului sup. gr. cat. din Beiușu pe anulul 1888-89, edată de Petru Mihutu, directoru. Estragemu din această programă următoarele date:

La gimnasulu din Beiușu au funcționat 12 profesori, — dintre cari 11 facu parte din clerulu diecesanul gr. cat. de Oradea-Maroș, — și 4 caticești, anume pentru tinerii de confesiunea gr.-orientală, romano-cat., elvetică și mosaică.

În întregu gimnasulu s'au propus: din limba română și germană câte 17 ore, din latină 42 și din maghiară 28 ore pe săptămână!!!

La gimnasiu au fost înscriși: 252 scolaru, mai mulți cu 3 ca în anul precedentu. Dintre aceștia: 81 gr. cat., 127 gr. or., 19 romano-cat., 10 de confesiunea elvetică, 5 israeliți. Vorbescu numai românește 20, numai ungeresce 6, amândouă limbile 186, rom. și nemțesce 3, tote 3 limbile 17.

S'au prezentat la esamenulu de maturitate 11 absolți de cl. VIII și 4 corectori; au eșitu: maturi cu bine 1, maturi 7, relegați pe 2 luni 4, respinsu pentru totdeuna 1.

Cu stipendiul — în sumă totală de 715 fl. — au fost împărțășii 13 scolaru; din beneficiulu de pâne au fost împărțășii 57 tineri gimnasiști gr. cat. și alți 9 tineri gr. cat. dela școlele capitale. Beneficiulu de pâne constă: din interesele capitalului de 5000 fl., care aparține fundațiunei fericitului episcopu Samuilu Vulcanu; apoi din adausulu ce-lu dă diecesa gr. cat. oradanu în totu anul și din fundațiunea Jigaiană, din care au fost ajutorat cu pâne, respective bani, câte 30 cr. pe săptămână, 8 tineri.

Societatea de lectură „Samuilu Vulcanu” a avut 28 membri ordinari; s'au ținutu 20 ședințe ordinare și 2 estrordinare, în cari s'au cetitu și criticat 18 operate, s'au declamat 50 poesii. Cu ocasiunea aniversării morții fostului Episcopu S. Vulcanu, întemeiatorulu gimnasului, s'a ținutu o ședință festivă publică, care a reușitu bine și a fostu foarte cercetată. Biblioteca stă din 204 cărți românești în 261 tomuri, ér archiva stă din 229 cărți în diverse limbi. Avere în bani: 666 fl. 38 cr.

Ilustritatea Sa d-lu Episcopu Mihailu Pavelu, patronulu și marele binefăcătoru alu gimnasului, în 14 Septemvare a. visitat școlile cu demerentulu, a ascultat propunerile profesorilor și răspunsurile elevilor, s'a informatu despre numărulu, limba maternă și religiunea elevilor, a visitat muzele și tote apartamentele institutulu. Asemenea a

visitat institutul și consiliarulu r. și directorulu superioru alu districtulu de învățamentu, Fr. Petrovics, care se declară foarte mulțamitu, constatându unu adevăratu progresu, atătu în instrucțiune, cât și în conducerea deprinderilor de totu soiulu.

Venerabila matronă, veduva gr. cat. Caterina Sohlich nasc. Vass, a testat pentru sporierea beneficiulu de pâne tinerilor gr. cat. 500 fl.

Pentru înmulțirea bibliotecii gimnasiale a dăruit d-lu Iosif Vulcanu mai multe opuri românești de mare preț; asemenea a dăruit mai multe opuri mai mărunte și d-lu Vasiliu Leșanu etc.

Inscrierile pentru anul viitoru scol. se vor face în 29, 30 și 31 Augustu st. n. Didactrul anual 12 fl., scutiți potu fi numai cei sêraci. Taxa de primire pentru tinerii, cari întra în cl. I. și cari merg dela alte gimnasii, e 2 fl. Nici unu tiner nu va fi primitu până nu va arăta, că are manualele de școlă recerute.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”

(Serviciulu biurolulu de coresp. din Pesta.)

Berlinu, 23 Iulie. „Kreuzzeitung” declară față cu foile rusesce, că între Bismarck și Waldersee nu esistă nici unu contrastu.

Diarele centrulu și cele engleze aiureză despre trecerea împerătesei veduve Augusta la catolicismu. În această privință nu e adevăratu nici unu cuventu.

Hamburgu, 23 Iulie. Împeratulă intenționat să țină cu monarculu austriacu o paradă a flotei la Kiel.

Parisu, 23 Iulie. Sâmbăta comisiunea instructore a senatulu va propune suspendarea drepturilor civile ale lui Boulanger, Rochetort și Dillon, cu care e împeunată secvestrarea averii. Ministrulu de interne a destituit 40 de funcționari ca compromiși în afacerea Boulanger.

Syra, 23 Iulie. *Insurgenții din Creta au isgonitu autoritățile din Vamos și Cidonia, și au ars arhivele. Țerani, cuprinși de spaimă, se refugiază. Situațiunea s'a înrăutățitu.*

Literatură.

„Amicul Familiei”, diaru beletristicu și enciclopedicu-literaru cu ilustrațiuni; apare în Gherla la 1 și 15 a fiă-cărei luni în mărime de câte 2—3 côle și costă pe an 4 fl., pentru România pe an 10 franci. Anul XIII. Proprietaru, redactoru și editoru N. F. Negruțiu. — N-rul 13 dela 1 Iulie conține: Dr. Aurelu Mureșianu (textu și portretulu); Multe flori (poesia), de G. Simu; Cugetări despre valoarea și desvoltarea caracterulu (urmare), de Dr. Gr. Silași; Sosire și plecare (poesia), de Iosifu Popescu; Inelulu (novelă); Ultimulu doru alu poetulu Eminescu; Cântăreța (novelă); Femeile (caracterizare); Proba de foc (comedia), preluc. de Irina Sonea Bogdan; Diverse (Monumentulu Canoniceulu Ioanu F. Negruțiu; Sântirea Episcopulu Popea; Parastă pentru Bărnăuț etc. etc.); Glume (cu ilustrațiuni).

DIVERSE.

Butoie de hârtia pentru bere. Americanii, după-ce au început să fabricerote de drumu de feru de hârtia, scaune, cărămiți, etc. în curându voru întrebunța și butoie de bere, făcute din pastă de hârtia (papier, maché). Unu fabricantulu din New-York și delu căpătat u patentulu fabricăunei butoiei de bere de hârtia, cari nu lasă nimic de doritu față de cele de lemn. Elu întrebunțeză la fabricarea pastei din hârtia unu felu de erbă, care esistă în mare cantitate între Jersey City și Newark, care până

acuma nu era de locu întrebunțată și care se adaptăză admirabilu pentru acestu scopu. Unu altu întreprințtoriu a construitu o mașină, care, cu ajutorulu a doi omeni, pôte fabrica zilnicu 800 de butoie. După-ce butoiele dinu scose din forme, primescu prin o altă operațiune o glasură antiseptică. Mulți din fabricanții de bere din America întrebunțeză deja aceste butoie, cari suntu foarte bune și pentru esportulu oleurilor. De observat este, că aceste butoie sunt și mai ieftine, se potă curăți mai lesne și sunt mai ușore de transportat ca cele de lemn.

Fanatismu religiosu. Lângă Comoru, în Ungaria, este o mică comună, S-tu Petru; ér în curtea unu locitoru de aici o fântână, în giurul căreia de mai multe săptămâni de zile umblă o înrăgă cetă de pelerini, cari au venit să ia apă din puțu, căci s'a svonit, că apa e sfântă, miraculosă, deore-ce într'nsa șede sfânta feciora Maria. Etă cum s'a răspânditu svonulu, ce a atrastu lumea și credința, că în puțu este feciora Maria. Proprietarul în una din zile a vcutu, că strălucesc ceva în fundulu puțulu. Elu chemă să arete acesta și veciniloru săi. O femeia din vecinătate uitându-se și ea în puțu, strigă de-odată: „Sfânta feciora Maria!” D'atunci toți vecinii credu, că în puțu e feciora Maria. Proprietarul puse atunci o ușă pe puțu, pe ușă greutăți ca sfânta feciora să nu mai ese afară. Scirea răspândindu-se însă prin satele vecine, din tote părțile năvăliră omenii bolnavi, și desfăcură cu forța ușă, scoseră apă și bea și se sespeleu ea, ca să se vindece. În satu lumea nu mai încăpea. Atunci autoritatea comună interveni pentru a opri aglomerarea. Cei veniți însă se opuseră, bătură pe soldați și asediara puțulu. Astfelu că adunimeni nu mai pôte să oprască, ca întregu județulu să nu pelerineze la puțulu miraculosu, în fundulu căruia e dicu că este sfânta Maria, pe care o păzescu cu mare sfințenie.

Măsuri contra asficsiei din căldură. Asficsiatulu se pune josu la unu locu răcorosu, i-se scotă hainele și i-se frēcă tare spinarea și picioarele dela genunchi, ca să se provoce reîntorcerea sângelui în periferia. I-se dă cu lingura o bătură răcorosă, ca limonă, seu în lipsă de lămăi, apă, în care vor fi puse câte-va picături de oțetu, cu care se frēcă puțin și fruntea bolnavulu. Dacă nu va avé sudore, i-se va uda capulu repetat cu apă rece.

Cursulu pieței Brașov

din 23 Iulie st. n. 1889.

Bancnote românești	Cump.	9.42	Vend.	9.45
Argintu românesc	-	9.38	-	9.40
Napoleon-d'ori	-	9.45	-	9.47
Lire turcesc	-	10.65	-	10.70
Imperial	-	9.65	-	9.70
Galbeni	-	5.58	-	5.62
Scris. fonc. „Albina” 6%	-	102.59	-	-
„ ” 5%	-	98.59	-	99.-
Ruble rusesc	-	120.50	-	121.50
Discountu	-	6 1/2—8%	-	pe anu.

Cursulu la bursa de Viena

din 22 Iulie st. n. 1889.

Renta de aur 4%	-	-	-	100.-
Renta de hârtia 5%	-	-	-	95.15
Imprumutul căilor ferate ungare	-	-	-	-
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	-	-	-	100.-
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	-	-	-	-
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	-	-	-	112.70
Bonuri rurale ungare	-	-	-	104.80
Bonuri cu clasa de sortare	-	-	-	104.80
Bonuri rurale Banatu-Timișu	-	-	-	104.80
Bonuri cu cl. de sortare	-	-	-	104.80
Bonuri rurale transilvane	-	-	-	104.80
Bonuri croato-slavone	-	-	-	105.-
Renta de argintu austriacu	-	-	-	84.75
Renta de aur austriacu	-	-	-	109.80
Losuri din 1860	-	-	-	140.50
Acțiunile băncei austro-ungare	-	-	-	907.-
Acțiunile băncei de creditu ungar.	-	-	-	317.50
Acțiunile băncei de creditu austr.	-	-	-	304.25
Galbeni împerătesc	-	-	-	5.64
Napoleon-d'ori	-	-	-	9.47
Mărci 100 împ. germane	-	-	-	58.27 1/2
Londra 10 Livressterlinge	-	-	-	119.15

Editoru și Redactoru responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Nr. 4480—1889.

PUBLICAȚIUNE.

La un câne, împușcat în Dêrste în 19 a lunei c., care a mușcat 6 oameni, câni și alte animale domestice, s'a cumpărat medicamentele turbarea. Pe baza stoinărei comisiei medicale se dispune în sensul §-lui 188 al art. de lege VII din 1888 ca toți câinii aflați pe teritoriul orașenesc, să se țină în decursul de 40 zile legați, sau fiindu provăduți cu botniță, prin care să se împedice mușcarea, să se conducă cu fringhia.

Câinii cari umblă liberi se vor prinde de călău și se vor ucide îndată.

În sensul §-lui 102 al art. de lege XL din 1879 se provăcă mai departe făcarea, ca asupra acelor câni și animale de casă, cari dau semne de turbare, sau la cari se observă simptome, din cari se pôte conchide turbarea, — să facă imediat arătare subscrisului căpitanatului, pedepsindu se la casă contrariu întrelăsarea acestei arătări conformu legii.

Brașov, în 19 Iulie 1889.

Căpitanatul orașenesc.

IUON MIRCIA

carele în anul 1849 a slujit în Avrigu la baronul Bruckenthal, se provăcă, ca în interesul său propriu să încunoscințeze pe „Administrațiunea” acestei foi despre locuința sa, unde se află de prezent.

121,4—3

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se pot cumpăra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

Avisu d-loru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Totodată facem cunoscutu tuturor D-loru abonati, că mai avem din anii trecuti numeri pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei”, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămuritu și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.”

„ALBINA”, institutu de creditu și de economii Filiala Brașov. Amanetăză mărfuri cu interese de 6 până la 7% în sensul regulamentelor ei referitoare, — primește mărfuri spre imagazinare în magazinele ei proprii de lângă gară, de asemenea închiriază pe teritoriul ei și locuri pentru depozitare. Informațiuni mai de aproape se pot lua dîlnicî în biroulu institutului, piață No. 90, dela 8—2 ore d. p.

84,8

A. Plecarea postelor.

- a) Dela Brașov la Răznov-Zărnesc-Bran: 12 ore 30 m. după amezî
b) „ „ „ Zărnă: 4 ore după amezî.
c) „ „ „ în Săcuime [S Georgi]: 1 ora 30 minute noptea.
d) „ „ „ la Făgăraș: 4 ore dimineața.
e) „ „ „ la Săcele: 4 ore dimineața.

B. Sosirea postelor:

- a) Dela Răznov-Zărnesc-Bran la Brașov: 10 ore înainte de amezî
b) „ Zărnă la Brașov: 9 ore a. m.
c) Din Săcuime la Brașov: 6 ore seara.
d) „ Făgăraș la Brașov: 2 ore dimineața.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1889.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, B.-Pesta-Aradu-Teius, Teius-Aradu-B.-Pesta, Copșa-mică-Sibiu, etc. Includes departure and arrival times and fares.

Notă: Numerii încadrați cu linii grose însemnează orele de nopte.